

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 327

ngày 07 tháng 10 năm 2001

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Dũng Tiến

*Dũng tiến nơi nơi tự tiến hòa
Trí tâm tu luyện hiểu gần xa
Đó đây là một đường chơn lý
Khai triển chính mình tự vượt qua*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 05/08/01 đến 11/08/01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Cảm động lòng người do đâu hình thành?
- 2) Tình tương cảm động lòng người là sao?
- 3) Sự tham lam của loài người phải làm sao?
- 4) Phần hồn qui tiên là qui làm sao?
- 5) Quyền thực hành tâm linh có cần thiết hay không?
- 6) Trí tuệ chưa thông tại sao?
- 7) Minh tâm kiến tánh là sao?

<p>1) Montréal, 05-08-2001 2 : 50 AM <i>Hỏi : Cảm động lòng người do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp : Thừa cảm động lòng người do chơn tình cảm giao</p> <p>Kệ : <i>Tình thương cảm động tình người tiến Học hỏi không ngừng tự giác duyên Đời đạo song hành tâm tự giác Tình thương đạo đức tự mình xuyên</i></p>	<p>2) Montréal, 06-08-2001 6 : 35 AM <i>Hỏi : Tình tương cảm động lòng người là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa tình thương cảm động lòng người là luồng điển tương giao như nhau làm rung động phần hồn của hai bên</p> <p>Kệ : <i>Trước điển giam cầm tâm trí tuệ Rưng rưng chuyển thức tự mình minh Đường tu khai triển xây dựng tiến Chuyển biến không ngừng lại tự mình</i></p>
<p>3) Montréal, 07-08-2001 8 : 55 AM <i>Hỏi : Sự tham lam của loài người phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa nó là một tập quán xấu, cần phải tu sửa sẽ biết được nguyên lý của Trời Đất mà tiến thì mọi việc sẽ được bằng an</p> <p>Kệ : <i>Sức nóng hội nhập khí quyển của Trời Ban hành nhiệt độ đất càng khô An ninh không có người bực nhọc Bệnh hoạn triền miên khó vượt vô</i></p>	<p>4) Atlantic city, 08-08-2001 5 : 55 AM <i>Hỏi : Phần hồn qui tiên là qui làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa phần hồn qui tiên là người tốt chết hồn sẽ giao du tiên cảnh</p> <p>Kệ : <i>Tâm lành tiến hóa ở nơi thanh Khó khổ chẳng theo bị khổ hành Đường lối rõ ràng tâm đạt đạo Có không không có thực hành thanh</i></p>
<p>5) Atlantic city, 09-08-2001 6 : 10 AM <i>Hỏi : Quyền thực hành tâm linh có cần thiết hay không?</i></p> <p>Đáp : Thừa quyền thực hành tâm linh rất cần thiết cho người tu</p> <p>Kệ : <i>Thực hành qui nguyên trí tâm linh Giải tiến qui nguyên rõ tiến trình Học hỏi không ngừng tâm phát triển Thực hành chơn chánh bản thân mình</i></p>	<p>6) Atlantic city, 10-08-2001 8 : 55 AM <i>Hỏi : Trí tuệ chưa thông tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa trí tuệ chưa thông tại vì sự keo kiệt khố chế</p> <p>Kệ : <i>Tiếc tiền khó giải tâm eo hẹp Khó tính mưu mô chẳng có hiền Trí tuệ không thông càng khó tiến Chơn tâm ô trược lại thêm phiền</i></p>
<p>7) Atlantic city, 11-08-2001 7 : 45 AM <i>Hỏi : Minh tâm kiến tánh là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa minh tâm kiến tánh là hiểu được và làm được</p> <p>Kệ : <i>Biết mình biết họ trí phân minh Phát triển đường tu sửa chính mình Kiên nhẫn phân minh đường diễn tiến Thực hành chất phát rõ hành trình</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĨNG

LA, ngày 30/9/2000

Kính thăm Thầy thương mến,

Con thật cảm động nhận được thư Thầy viết tay cho con. Con xin cảm tạ ơn Thầy và ghi nhận những lời nhắn nhủ. Nhờ ơn Trời Phật nhắc nhở và sự cố gắng của riêng mỗi cá nhân, gia đình chúng con hiện đang được sống bình yên.

Hôm trước con nghe lời Thầy khuyên lên Vĩ Kiên một vài ngày, được gặp em HTH cũng từ V về Vĩ Kiên nghỉ khỏe, nên con có dịp trao đổi học hỏi nhiều qua kinh nghiệm thực hành. Em có bắt mạch và châm cứu cho con bằng các phương cách khác nhau, như châm theo lối Nhựt Bản dạy cho người mù, châm các huyết chủ về tinh thần và tâm linh, v.v à Rồi tụi con đồng ý là luôn trì niệm Lục Tự để giữ tâm yên, giúp mình và giúp người mình châm. Sau đó con cảm thấy dễ chịu hơn, và thêm vững tâm về tinh thần, nhờ có thực hành. Cũng nhân dịp đó, em tu sinh B dùng dụng cụ mua được và kinh nghiệm học hỏi đã thông tuyến lymph giúp con giải thêm được một phần nghẹt ứ trong thân tâm. Buổi thiền hôm đó thật nhẹ, và buổi sáng ngày hôm sau con thấy thật đặc biệt dễ chịu, mặt mày thấy vẻ sáng tươi khác trước nhiều. Con biết đây lại thêm một lần nữa Thầy thương và hỗ trợ cho gia đình con. Không biết nói sao, kính xin Thầy nhận lòng ghi ơn sâu xa của con.

Việc học của con vẫn tiến hành chậm nhưng đều thưa Thầy. Lâu lâu con có hơi mệt, nhưng khi xét lại, con thấy con bị mệt bởi vì lòng con muốn kết quả tối đa. Con quyết định đổi lại cách suy tư, chỉ học, tìm hiểu và thực hành kỹ những điều được chỉ dạy, mà bớt dần sự lưu ý đến đạt kết quả điểm xấu tốt. Càng học càng thấy mênh mông, và cảm thông rõ thêm hơn rằng sự hiểu biết của con người do Tạo Hóa sinh thành thực sự là một sự vi diệu. Như lời Thầy nói " Con người là một ánh sáng, là một khả năng của vũ trụ".

Đặc biệt con vừa học xong một lớp về Vật Lý Hiện Đại, giáo sư cho đọc cuốn sách tên "Đạo trong Vật Lý". Tác giả kết luận là hai bên, Vật Lý Hiện Đại và Giáo Lý Huyền Bí Á Châu, nói hoàn toàn giống nhau trong việc giải thích sự cấu trúc của thế giới : Mọi vật cấu trúc bởi điểm quang, có như không, không mà có, liên tục biến hóa trong tự nhiên và hỗn nhiên. Con thật vô cùng ngạc nhiên, cảm động, và vui mừng khi thấy rằng mình đột nhiên gặp được Pháp Lý Vô Vi và được bắt đầu thực hành pháp môn này một thời gian để ngày hôm nay đọc biết được nhân sinh đã trải qua bao thế kỷ bỏ công tìm hiểu, suy tư, thực hành, mong đi được trong con đường mình đang được đi ! Thật không ngờ, và vô cùng cảm ơn!

Ngoài ra, con được dự thêm lớp Chỉ Châm. Trong lớp này các học viên có công ăn việc làm trong nhiều ngành nghề khác nhau, nhưng cùng chí hướng muốn học thêm Chỉ Châm để phục vụ vô vụ lợi. Chỉ Châm cũng chẩn bệnh và chữa bệnh dựa theo căn bản nguyên lý Âm Dương Ngũ Hành và dùng các phương huyết căn bản Đông y, dùng que nhọn cùn châm trên mặt da chớ không châm thủng qua da vào xương như kim châm cứu.

Con nhớ đạo Thầy khuyến khích con học, con sợ khó làm không được. Thầy bảo "Cứ học đi, sau này sẽ có vĩ nhân giúp". Tuy con không y lại vào người khác, nhưng con nhận thấy trong đời con, con đã thực sự nhận được sự giúp đỡ của rất nhiều người giỏi. Thầy thấy khuyết điểm "hay bỏ khi thấy khó của con" nên đã dùng cách này để giúp con luyện vượt qua tánh xấu đó.

Ngày xưa khi mới vào tập thiền theo VôVi, con nghe băng Thầy giảng nói rằng Thầy cho mà không tính, con hỏi lại Thầy, "vậy thực sự con không nợ công ơn Thầy dạy hay sao? ". Thầy trả lời "Mà có trả cũng không lấy". Khiến nay con hiểu thêm được rằng luyện làm người tu Vô Vi chân

chính con phải tập bỏ công học, luyện đạt, rồi cho; cứ liên tục làm như vậy trong mọi hoàn cảnh, trên mọi từng lớp, thật tâm bỏ công học, luyện đạt, rồi cho hết, như Thầy đã và đang làm. Như thế điển quang mới chuyển hóa. Như lời Thầy nói trong thư, có đi học thêm về ngành Đông Y, con mới thấy rõ hơn một chút chiều sâu vô tận của sự tu học. Xin ghi ơn sâu, giúp con nhờ đó sự dẫn thân tu học phần nào vững vàng hơn xưa, để giúp con thấy, mà dứt khoát chuyển hóa.

Con nhớ Thầy có dạy là "xuất hồn" có nghĩa là khi ngồi thiền Vô Vi mà hồn xuất ra, gặp rất nhiều khó khăn từ tứ phía, mà phải tự mình giải quyết những khó khăn thử thách đó mới học được và tiếp tục đi tới. Con thấy trong cuộc sống thường nhật cũng không khác, được gặp nhiều hoàn cảnh bất mình phải suy xét kỹ, buông bỏ, hành động, đi tới, cứ như vậy không ngừng.

Có lần Thầy nhắc, "có xây nhà cũng chỉ xây cho người tu mà thôi". Khi con nghe chưa hiểu, xây nhà là sao? Và tại sao lại chỉ xây cho người tu? Nay con hiểu thêm rằng sống ở đời trong thân xác giống như xây nhà cho người ở, mà cuộc đời có giới hạn nên mỗi hành động phải chọn lựa, làm cho người thực tâm muốn tu sửa cho chính họ thì là việc làm hữu ích.

Ngoài ra, vì sức khỏe cho phép và theo lời Thầy dạy, con bắt đầu đi làm lại để tiếp tục tự túc và cho thân xác có dịp tiếp tục cực khổ mới thấu hiểu sự hy sinh vô cùng của Trời Phật. Nhờ đó cũng giúp con dẫn thân thực hành tu học đúng đắn hơn. Sau hai tuần đi làm, con thấy con vẫn khỏe, thiền được, học được, mọi sự vẫn yên.

Đã đến giờ thiền, con xin tạm ngưng và gửi vài suy tư kính thăm Thầy, cũng để tự nhắc nhở con ghi tạ ơn lành Thầy đã nhắc nhở cho, giúp con được ngày hôm nay.

Kính mong Thầy và Bà Tám cùng quý bạn đạo bên Thầy luôn mạnh vui.

Con,

X

Atlantic City, ngày 28/9/2000

X,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30/9/2000 được biết sự cố gắng của con không uổng công. Lần lượt con sẽ được thông cảm nguyên lý cấu thành của Trời Đất. Từ sự có đi đến không, muôn chiều sẽ được phát triển trong nguyên lý của Trời Đất. Duyên lành sẽ đến với con bất cứ ở nơi nào. Có Trời có Đất là có sự bình an.

Về phần TH thì HTH bỏ nhiều công sức đi học và chiêm cứu, cũng ước mong giúp đỡ người kế tiếp, càng học càng vững tâm tu tiến. Con càng tu sẽ thấy vũ trụ và con là một. Lúc đó con sẽ đóng góp sự sáng tạo của chính con cho nhân loại. Đó là hạnh phúc vô biên. Từ bi sẽ phát triển. Khi đạt được con sẽ cảm thức và chỉ quý sự phục vụ cho quần sanh. Con sẽ dứt khoát cuộc đời ô trược mà tiến về sự thanh cao. Vạn sự trên đời đều không. Chỉ có thực hành thì sẽ gặt hái được kết quả tốt. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui

Tiếp theo kỳ trước, chúng tôi đã nhận trực tiếp như sau :

	\$CAD	\$US
Phan Ba Tam & Bui Ngoc Long & Nguyen Thi Hue		160.00
Vo Danh (USA)		200.00
Minh La (CA)		50.00
Lam V. Mung (TX)		1000.00
VoVi Friendship Ass. Hawai		284.00
T/D Thien Thuoc		500.00
BingKy (CA)		200.00
Au Cam Hong (MTL)	600	394.74
Ho Thanh Hoang (MTL)	200	131.58
Ba` Tu+ (Pha'p)	100	65.79
Luu D Tran (CA)		500.00
VoVi Friendship Ass. Hawai		900.00
Truong B Ngoc (CA) qua tha^y		2000.00
Check tha^y du+a la.i from TX 20010830		1000.00
Trinh Ngoc Van (MTL)	1000	645.16
Hien Truong (CA)		100.00
Nguyen Kim Thien Huong (New Castle)		20.00
TD Thien Thuc		500.00
Nguyen Nhu Hoang (CA)		100.00
George Nguyen (TX)		500.00
Bui Thi Lien (CA)		100.00
Truong B Ngoc (CA) qua tha^y		300.00
Lai T Nguyen (VA) qua Tha^y		500.00
Vo^ Danh (CA)		400.00
Nguyen Thi Nhi		150.00

Còn trong quỹ đến ngày 7 tháng 10 – 2001 :   +2,043.57 \$US

Chúng tôi vẫn hàng tháng liên tục từ năm 1998 gửi đến những nơi nghèo thiếu thốn, cứu lụt vv... do Đức Thầy cho biết Chúng tôi cũng nhận rất nhiều thư từ hình ảnh gửi về thành thật cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo như những ân nhân của những người nghèo khó hay tàn tật ...

Mọi sơ xuất hay thắc mắc câu hỏi liên quan đến quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm dưới đây như sau :

email : aphancao@videotron.ca

Kính Thư

Phan Cao Thang

HAHVV Canada

2922 Jolicoeur St.

Montreal – Quebec – H4E 1Z3 - Canada

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI DŨNG HÀNH 2001

---

1. Xin quý bạn đạo ghi số mobile phone local sau đây của ban tổ chức :
 Từ 20 tháng 10 2001 Anh Phan Cao Thăng : **407-324-3909**
 Những số phone khác đã thông báo trong số báo trước cũng dùng được
 Sau ngày 18 tháng 10 2001 quý bạn đạo muốn thông báo thay đổi chuyến bay ... xin fax về số 407-240-3602 att : VoVi Group
2. Khi quý bạn đạo đến Orlando, ban chuyển vận sẽ đón tại **nơi lấy hành lý terminal A & B (lầu 2)** vào ngày 25 và 26 tháng 10 – 2001 .
3. Nếu không thấy ban chuyển vận vì một lý do gì hay đến sớm hơn ngày 25 tháng 10 2001 xin dùng điện thoại của Hotel Renaissance số : 407-240-1000 để phone xin cho shuttle free đến rước (chờ khoảng 20 phút) **tại lầu 1** – xe Shuttle của Hotel sẽ có tên Marriott hay Renaissance
4. Xin lưu ý quý bạn đạo nào không ở Hotel trước ngày lên tàu nếu muốn đi cùng xe bus ra bến tàu thì phải ghi tên đóng tiền trước ngày 14 tháng 10 2001. Chúng tôi chỉ giữ đủ chỗ cho ai có ghi danh mà thôi.
5. Bạn đạo ngoại quốc nếu điền địa chỉ cho sở di trú Hoa Kỳ (Immigration) có thể sử dụng địa chỉ Hotel : Renaissance Orlando Hotel Airport – 5455 Forbes Place – Orlando FL 32812 . Xin nhớ đem theo tấm nang với số ID
6. Giờ chính thức check-in của Hotel là 3 giờ chiều nhưng chúng tôi có nói hotel có thể cho check-in sớm nếu có phòng trống

Xin cảm ơn sự lưu ý của quý bạn
 UBTCDH

BẠN ĐẠO VIẾT

AI TU ? AI HÀNH ?

Thiên Nghi

* *

Để xây dựng thành con người mới là cả một quá trình trui rèn luyện tập học hành. Con người hôm nay văn minh tiến bộ về vật chất biết sửa chữa phát huy những kinh nghiệm sẵn có tức trau sửa luôn luôn từ nhỏ đến lớn, sửa ở bất cứ ngành nghề nào, ở bất cứ đâu và bất cứ thời gian nào. Ai biết tẩy rửa sửa sai, người ấy là người tu. Tu bao quát vô cùng, chớ không phải giới hạn trong khuôn khổ của chùa chiền, nhà thờ, tu viện, lễ nghi, tôn giáo.

Đường tu hôm nay đã xé rào phá cổng để lao lách vào mọi cuộc đời, để giúp mọi nơi, mọi giới đều được hưởng để trở thành **Con Người Mới**.

Nền văn minh vật chất đã tiến bộ vượt bậc, trái lại nền văn minh tâm linh chưa phát triển đúng mức để bắt kịp chiều hướng đi lên, theo định luật. Bao ngàn năm rồi người ta tự hào về thành quả kỹ thuật nhưng vẫn phải quỳ trước Chúa, trước Phật vì văn minh tới đâu con người vẫn là con người, đôi khi còn tệ hơn nữa, vì sao ? Vì con người không biết thoát xác để trở thành Đấng cao hơn.

Chúng ta thấy theo lịch trình tiến hóa, từ đất đá, thảo mộc, cầm thú lên người, và cao hơn nữa, chớ con người chưa phải là tị vị tuyệt đối mà còn tiến luôn luôn theo định luật tiến hóa của càn khôn vũ trụ.

Từ đất đá cũng thọ khí âm dương nóng lạnh mới sinh ra côn trùng thảo mộc thú cầm mới đến con người. Vậy hỏi con người từ đâu ra? Có phải chăng cũng dần tiến theo quy luật đó.

Đất nẩy sinh ra cây cối côn trùng, thoát xác của cây cối là sâu bọ vì cây cối bị kiềm chân một chỗ (có những cây cổ thụ sống hàng trăm, hàng ngàn năm) chúng bực tức mới sinh ra sâu bọ, cựa quậy di chuyển không muốn tại vị một chỗ.

Có phải sâu bọ do cây cối hóa ra không? Còn côn trùng tuyệt đỉnh của nó cũng phải thoát xác để bay lên cao chớ không chịu sống chui rút dưới đất mãi. Tuyệt đỉnh của con lươn cũng phải thoát xác chui lên bờ thành con chồn đèn hít thở thanh khí điển. Điều này ai cũng biết là con lươn cực lớn mình gắn lại mọc hai tai và bốn chân chui lên bờ.

Hiện tượng cá hóa long là một công trình thi thố để từ loài thủy tộc vươn lên ánh mặt trời mà từ xưa đến giờ đã được bàn luận nhiều, có chỗ chúng ta thấy, có chỗ chúng ta chưa được thấy, chớ thật ra là qua những quá trình thoát xác con người mới đứng vững trên hai chân, có lý trí cao và làm chủ thú cầm - biết tư duy trừu tượng.

Nói thẳng ra con người phải trải qua nhiều quá trình thoát xác từ cây cỏ côn trùng cầm thú mới lên làm người nên chúng ta thấy rõ có những người hung ác dã man, còn nhiều thú tính, lại có người minh triết thánh thiện hiền lương luôn luôn làm việc nghĩa dẫn dắt con người tới chỗ thiện lành đạo đức.

Chúng ta sẽ bị cộng đồng nhân loại văn minh vật chất lên án, cho chúng ta làm phá sản công trình nghiên cứu về thủy tổ của loài người. Nhưng thử hỏi: nền văn minh vật chất làm được những gì? Tìm ra được ngày sinh ngày tử của mình chưa? Con người từ đâu tới và khi chết lại đi đâu? Còn nói chế tạo, hỏi con người chế tạo ra được những gì? Con người hiện hữu với hai bàn tay không trần truồng, một hạt cát còn làm ra chưa được, mà tất cả đều có sẵn, con người đi pha trộn lại để ra cái này cái kia, chớ thật ra chúng đều có sẵn trong ngũ hành Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Nói như thế không có nghĩa là chúng ta phủ nhận mọi công trình nghiên cứu tiến bộ của các nhà kỹ sư bác học, để phục vụ đời sống con người bên cạnh những lợi ích tiện nghi, cuộc sống vật chất càng làm lu mờ tâm linh ru ngủ con người trên giường vật chất, làm cho con người thoái hóa tình thương đồng loại, tranh giành hưởng lợi, nên hôm nay con người đang đứng trước nguy cơ hủy diệt không phương cứu chữa. Đời sống càng thác loạn hơn, tận hưởng nhanh để rồi chết nhanh hơn, có phải chăng xã hội bị băng hoại? Tâm hồn bị ung thư tận cội rễ không? Con người đã bị suy hoại tính miễn nhiễm trầm trọng ở tâm linh không?

Nhưng không sao, đến tuyệt đỉnh cực điểm con người rồi cũng phải thoát xác để tiến hóa lên giới cao hơn, thanh nhẹ hơn, nếu chúng ta biết tôi luyện thanh lọc cho thanh sạch hơn. Còn nếu chúng ta không biết cứ sống buông trôi, lực lượng điển quang hao mòn, tinh thần lụn bại suy thoái, thì phải xuống cấp thấp hơn, như con rắn mới thoát kiếp thành con cá tràu xuống sống dưới nước.

(*)

Tại sao nói phải tôi luyện thanh lọc cho nhẹ? Vì chúng ta thấy con người ít ai nặng quá một trăm cân, nhưng đầy lòng tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục nặng hơn núi, dày hơn băng tuyết đè chặt con người, khiến con người lún sâu xuống địa ngục.

Địa ngục ở đâu? Địa ngục là chỗ tối tăm đau khổ bị hành hạ khảo tra. Còn thiên đàng là nơi sáng suốt thanh nhẹ sung sướng an định nội tâm thoải mái tâm hồn, chúng ta thấy nhan nhản trước mắt cũng có địa ngục trần gian và thiên đàng tại thế. Thiên đường, địa ngục cũng có ngay trong ta là khổ và sướng đó. Tối và sáng đấy là lý nhị nguyên của trời đất. Có người phủ nhận địa ngục, ấy là gì họ chưa thấu triệt lý nhị nguyên vậy thôi. Tầm nhìn cùng sự hiểu biết của tôi còn giới hạn tôi phải nghiên cứu học hỏi may ra mới thấu đáo phần nào lẽ huyền vi bí nhiệm của cơ tạo hóa.

Chúng ta thấy toàn thân mình ô trược bởi lòng tham, bởi tánh ít kỷ, giận hờn, hẹp hòi và bị kẹt làm cho chúng ta càng u mê tăm tối, thiếu thông minh sáng suốt, sống gò bó không thoải mái đều là nặng trược.

Giờ muốn cho thanh nhẹ chúng ta phải thanh lọc hóa giải những trược chất nêu trên để chúng ta được an bình trong mọi hoàn cảnh, đặt chúng ta ở vị trí nào, ở góc trời nào chúng ta cũng sống được và thoải mái nội tâm. Thường con người sống đòi hỏi quá nhiều tiện nghi vật chất mới sống được thành ra nô lệ vật chất yếu hèn. Con người đại

Ghi chú: (*) Trên rừng có loại cây dương xỉ bám ở tầng cây cổ thụ thường gọi là cây ở rỗng. Nước mưa đọng lại đây, con rắn mới vào đó hóa thân thành con cá tràu (giống cá có vi kỳ đở), hiện tượng này dễ phân biệt hơn khi nó xuống nước hóa thân.

dũng mặc một manh áo rách cũng sống được hòa mình cùng vạn vật cỏ cây thú cầm, sống giữa thiên nhiên, như Thái Tử Sĩ Đạt Ta thích nghi với mọi hoàn cảnh để sống có phải vạn năng không?

Chúng ta lo âu buồn phiền là do đâu? Do thần kinh suy nhược yếu hèn do thiếu thanh lọc đúng mức. Trong cơ thể đồ ăn thức uống cho vào hàng ngày phải qua sự thanh lọc của ngũ tạng mới hữu ích cho cơ thể. Phần nào hữu ích được thẩm thấu qua màng ruột châu lưu toàn thân để sinh tồn, phần vô ích (trược chất) được phế thải qua đường đại tiểu tiện ra ngoài. Rồi qua hơi thở được thanh lọc tinh vi hơn, để loại những độc khí đầy áp thành uất khí trong ngũ tạng, khiến nảy sinh không biết bao nhiêu bệnh trạng từ thể xác đến tâm linh.

Con người biết thanh lọc và thanh lọc có phương pháp sẽ trừ khử được mọi bệnh nội tạng cùng tinh thần được an lạc. Qua hơi thở là thanh lọc biến máu đen thành máu đỏ cơ tạng khai thông kinh mạch châu lưu điều hòa là con người khỏe mạnh. Nhưng hôm nay trước cuộc sống nhộn nhịp, con người đang chạy đua theo thời gian, vật chất chi phối mọi thời gian còn đâu để người ta nghĩ ngợi đến bản thân, chỉ lo ăn uống tưởng là đủ, đến khi bệnh mới nghĩ đến thân đi chữa trị, lúc đó chúng ta chỉ trị hậu quả của bệnh, còn nguyên nhân sinh bệnh thì chưa.

Hàng ngày chúng ta cho cơ thể ăn uống mà bỏ đói phần hồn nên mới sinh bệnh, giờ chúng ta biết thanh lọc có phương pháp là chúng ta cho phần hồn ăn uống bồi dưỡng nên cả tâm lẫn thân đều được quân bình thì an định cả hai.

Như thế chúng ta thấy rằng ai cũng cần tu sửa tạo cơ hội để thanh lọc vun bồi cho sức khỏe vì sức khỏe là đầu mối của mọi sinh hoạt khác và cũng là căn bản cho bước tiến tâm linh vì một tâm hồn minh mẫn phải ở trong một thể xác tráng kiện, vì thế hỏi: "Ai tu? Ai hành?" Mọi người đều tu và mọi người đều hành chớ không phân biệt riêng ai, tu không dành cho những người ở tu viện nào. Lối tu ở tu viện giới hạn bởi cổng rào, bởi lớp áo không phổ quát nơi nơi. Khi chúng ta thật sự là người chịu sửa tức người tu là phải sửa làm sao một người bệnh trở nên một người khỏe, xấu trở nên tốt, ác trở nên thiện, u tối trở nên sáng suốt mới thật sự là chân tu, thật tu không lệ

thuộc nơi hình tướng, lớp áo bên ngoài, mà cần một tấm lòng thanh bạch tức là tu tâm sửa tánh bên trong. Nói như thế không có nghĩa là đầu tròn vai vuông là không cần thiết, cũng cần một giai đoạn đầu dùng tướng để sửa tâm nhưng chấp mãi tướng làm sao tiến khi tự chủ tự hành được rồi, dùng tâm để sửa tướng không chấp hình tướng nữa gọi là phá tướng quy tâm : đạo phát triển. Tướng bên ngoài chỉ là đời còn phát triển tâm linh mới là đạo và lúc ấy mới gọi là có đạo được.

Muốn như thế con người phải hành triển đúng mức với một phương pháp hẳn hoi, còn nhiều người tu mà không biết hành, thành ra tu mà thiếu tu, vì có sửa được gì đâu thói hư tật xấu vẫn còn đó rớt cuộc chỉ đối mình và đối người rồi đối cả Trời Phật nên họ dần mò đi vào ngõ cụt rồi rớt xuống địa ngục mà thôi.

Thời đại văn minh vật chất thì đường tu cũng tân tiến văn minh hơn. Từ xưa tu phải có nơi có chốn phải có điều kiện mới tu được còn bây giờ đường tu đã vượt hẳn cổng rào nhà thờ của nội quy tôn giáo. Đường tu đã băng mình trong gió bão đến ngõ ngách của cuộc đời đến mọi nơi, mọi giới cho mọi tâm linh ở mọi trình độ đều có thể hưởng mọi ân lành chân chính. Đường tu đã nhắc nhở cho mọi con người dù ở không gian hay thời gian nào cũng phải trở về chính mình để sửa, chớ không phải chỉ tu khi ở nhà thờ ở chùa khi tụng niệm, xong thời kinh rồi thì đi gây lộn, hung hãn giành giật thì ai chứng cho ta?! Tu lúc nào cũng tu, cũng sửa những thói hư tật xấu để mọi người để chứng nhận cho ta là người đứng đắn, người tốt thì Bề Trên, Chúa, Phật mới chứng tâm cho chúng ta, như thế có phải là tu 24/24 không ?

Từ lâu chính ta đã quên ta. Chúng ta lo đủ điều lo đói, lo no, lo cho mọi người, lo đủ thứ ... Nhưng thật ra ta đã quên ta nên ta bị bơ vơ tại thế ! Đôi khi thấy cô đơn vô nghĩa cuộc sống cứ gặm nhấm sinh lực của ta đến kiệt lực rồi rớt đến mức có ý định quyên sinh.

Con người hôm nay mất hết đà sống vì phóng tâm chạy theo cảnh nhộn nhịp bên ngoài nên mất tự chủ cuộc sống bị lừa theo trào lưu như cơn giông bão không biết đi về đâu?! Ăn cái gì và cần cái gì? Nghệ thuật thôi miên của vật chất đã lên đến tuyệt đỉnh nên vật chất làm chủ con người, con người sáng tạo ra vật chất để phục vụ con người, nhưng ngược lại trào lưu hôm nay con người đã bị nô lệ bởi vật chất, mà nô lệ là đau khổ. Khổ đau chồng chất lan rộng thành biển khổ. Con người bị thôi miên sẽ ngập lặn trong biển khổ mê mông. Con người đang bị nghẹt thở trầm trọng có thể bị chết bất cứ lúc nào do thiên tai, địa ách, dịch bệnh chuyển biến khắp nơi, chiến tranh lớn sẽ bộc phát v.v... Không lường trước được !!!

Hôm nay một luồng sinh khí tươi mát thổi đến cộng thêm chiếc phao cấp cứu trao tay, hỏi ai là người từ chối ? Vì bản năng sinh tồn tôi phải hít thở, tôi phải bám lấy cái phao vì tôi muốn sống sống cả hai mặt thể xác và tâm linh nên tôi phải quay về tôi, tôi phải quy tâm tự thức để tìm ra tôi là ai? Tại sao lại hiện hữu ở trên mảnh đất phù sinh này? Ở đây bao nhiêu năm? Ở tạm hay ở luôn? Khi tôi vừa ý ở cõi đời này tôi muốn ở hoài có được không hay tôi chỉ sống tạm bợ nơi đây mấy chục năm như đi du học, muốn triển hạn ở luôn luôn cũng không được. Tất cả đều bị giới hạn, thân xác này cũng giới hạn phải bỏ đi vào một ngày nào đó.

Xác thân tôi đang sống đây rồi không lâu cũng phải bỏ đi có lâu cũng chỉ một trăm năm là cùng! Như thế xác thân này hoàn toàn giả tạm chớ còn gì nữa. Vậy mà bấy lâu tôi cứ tưởng nó trường tồn, tôi củng cố lấy nó, tôi xây dựng củng cố một chuỗi giả tạm bao bọc lấy nó nào là bạc tiền, công danh, địa vị, thế lực, quyền uy v.v...

Tôi cố phần đấu tranh chấp lừa đảo thủ thuật để tom góp về cho nhiều toàn là chuyện bất minh. Hôm nay tôi thấy mình trần trụi như hài nhi, thô thảm hơn hài nhi, vì toàn thân tôi lem luốc, mặt mày tôi hốc hác, bơ phờ, hơ hãi, bơ vơ và nhìn sâu hơn nữa thì thấy cả một chuỗi dài tội lỗi. Tôi hốt hoảng run lên nhưng tội vẫn là tội lỗi. Khi thấy được một chút xíu đó mà toàn thân tôi

bán loạn lên. Vậy nếu tôi thấy được toàn diện chân tướng của mình chắc tôi không dám nhìn tôi nữa. Vì tôi không còn là người nữa. Nếu tôi là người thì tại sao tôi lại áp chế con người, tôi nở sát phạt đồng loại. Con người khác con vật ở chỗ có nhân tính tức có tính người còn tôi đã đánh mất nhân tính của tôi tự bao giờ nên mặt tôi chắc vẫn vện hung ác lắm.

Tôi không dám soi gương vì sợ thấy mình mang hình dạng con người mà lòng đầy ác thú thiếu đạo đức nhân luân, không tình nghĩa, ngay đến chữ hiếu đạo cũng không, phản trắc, lọc lừa, quên ân, bội tín ..... Càng nghĩ tôi càng sợ tôi hơn !!!

Hồi nào đến giờ tôi đâu có biết sợ ai tôi chỉ biết khúm núm với cấp trên cho được việc. Giờ đây tôi sợ ngay chính tôi vì tôi thấy tội lỗi của tôi quá nhiều. Tôi vội đưa hai tay lên chà mặt của tôi như chùi đi vết tích tội lỗi xấu xa đã được chụp hình ghi dấu trên gương mặt này.

Tim tôi đập nhịp không đều, khiến tôi phải thở nhanh, thở mạnh, thở dài, thở thật sâu như tống bớt đi những gì hôi thối dơ bẩn nhất bám trụ trong thâm tâm tôi. Tôi đang mặc bộ đồ đẹp đúng thời trang mà tôi tự thấy mình như đang trần truồng. Xác thân tôi hôi thối như một ổ vi trùng đang phát tán. Tôi phải đi tắm rửa ư ? Làm sao sạch được bên trong ? Tôi phải làm gì đây nếu tôi chưa chết được tôi phải sửa sai, chuộc lại lỗi lầm bằng cách nào đây? Tôi đang tìm một lối thoát cho chính tôi và chỉ có tôi mới lo cho tôi được mà thôi. Tôi phải tự làm một cuộc cách mạng bản thân để trở thành con người mới đạo đức thiện lương, tôi phải làm lại cuộc đời mới trong sạch thanh cao hầu đáng sống ở thời đại mới, để dưới ánh mặt trời tôi không còn hổ thẹn và mặc cảm nữa. Muốn thế tôi phải biết gội rửa thanh lọc từ đầu chí chân từ trong ra ngoài bằng một phương pháp khoa học kỳ bí và hiệu nghiệm tức là tôi đại tu bản thể, lúc đó chắc tôi sẽ biết tôi nhiều hơn biết đúng chân tướng của mình.

Tôi nghĩ không biết bao nhiêu người cùng giới cảm quan như tôi, nếu được duyên may ý thức chợt tỉnh thấy mình phải sửa sai toàn bộ thì quý giá biết bao nhiêu, vẫn mình biết bao nhiêu. *Dù ta là giống dân nào mà biết đạo đức và có tình người thì thuộc lớp người văn minh*, vừa hữu ích cho mình và cho người nữa, vì khi quay về mình tu sửa là đúng với quy luật tiến hóa của càn khôn vũ trụ. Cho nên đến ngày hôm nay đường tu mới rộng khắp để mọi người ai cũng có cơ hội để tu còn không tu thì thiệt cho chính mình mà thôi. Tu phải tu luôn bất cứ lúc nào, chớ không phải chỉ tu giờ thiền hay hộ niệm, tu ngay trong việc làm trong lời ăn tiếng nói, trong tâm tư thầm kín, cũng phải nghĩ đến sự thiện lành phải niệm rồi thường niệm đến vô biệt niệm.

Nhiều người nói tu tứ thời Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu cũng chưa đúng, vì còn mấy thời kia không tu rồi đi làm bậy hay sao? Tu giờ nào cũng tu. Tu thập nhị tứ thời mới mong cải sửa chữa bỏ hy sinh những thói hư tật xấu mới tiến bộ được.

Còn hỏi sao tu Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu còn Thìn, Tỵ, Mùi v.v... sao không tu ? Mấy ai đã trả lời thỏa đáng ?!!

- Giờ Tý : từ 00 giờ đến 02 giờ đêm là giờ thừa tiếp giữa ngày này sang ngày khác cho nên đúng 12 giờ khuya đêm 30 tết người ta đón giao thừa hết năm cũ sang năm mới. Giờ Tý là thời điểm âm dương giao hoá thanh khí điển sạch sẽ nhẹ nhàng. Ngồi thiền giờ này dễ thanh tịnh là giờ của mọi hành giả ngồi hấp thụ điển lành tốt nhất. Vì dương khí nhiều hơn.
- Giờ Mẹo : từ 06 giờ đến 08 giờ là lúc tiếp giáp giữa tối và sáng, âm dương giao hòa của buổi bình minh cũng tạo sinh thanh khí.
- Giờ Ngọ : từ 12 giờ đến 14 giờ cực thịnh của ngày là lúc chuyển đổi ánh dương quang để ngả dần sang âm cũng là lúc âm dương chuyển giải sanh khí.

- Giờ Dậu : từ 18 giờ đến 20 giờ là lúc tiếp nối giữa sáng và tối dương và âm giao hợp cũng sinh khí nhưng khí âm nhiều hơn.

Nói chung bốn giờ trên là lúc trời đất tiếp giáp để sanh khí hậu nuôi vạn vật. Ngồi thiền là cưỡng hạo thiên tiên khí nên hành giả thường chọn những thời điểm trên.

Đường tu là khẩn yếu và cấp bách không còn chờ đợi lâu được nữa, phải cấp bách tu ngay hôm nay vì tu là vấn đề sinh tử cho thể xác lẫn phần hồn, chúng ta rán tu để tâm lẫn thân được an lạc và cũng để cứu mình trong những cơn biến thế lớn chấn động mạnh khắp nơi trên thế giới sắp diễn bày không xa. Tu trước hết tự cứu mình ảnh hưởng tốt cho gia cang cứu huyền thất tổ chuyện làm cần yếu trọng đại không thể xem thường được.

Mỗi người trong chúng ta dù là ở giới nào cấp nào thành phần nào trong xã hội đi nữa, cũng không thể phủ nhận mình đang tu nếu chúng ta chịu hiểu đúng nghĩa của nó. Vì tu sửa là thể hiện sự sống sự tiến hóa cho mọi môi trường cho mọi trình độ, thành ra tu sửa thích hợp cho mọi nếp sống chớ không riêng ai. Có điều mọi người đang tu sửa theo trình độ sẵn có của mình, chớ không phải chúng ta tu mà người khác không tu. Mọi người chúng ta đều tu, nếu hiểu rộng rãi đích thực là như vậy. Nếu con người không nghiên cứu tu bổ, sửa chữa luôn luôn thì nhân loại đâu có được như ngày hôm nay. Nhưng nếu quay về tu sửa bản thân mà có một phương pháp - một bửu pháp thì đường tu của chúng ta sẽ có hiệu quả hơn, thay vì ỷ lại nơi người khác, nơi Bề Trên, thì giờ đây mình tự hành tự tiến thì bề trên sẽ mừng hơn khi thấy chúng ta trưởng thành về mặt tâm linh đạo pháp.

THIÊN NGHI

=====